

THE HAGUE CONVENTION ON THE TAKING OF EVIDENCE ABROAD IN CIVIL OR COMMERCIAL MATTERS

HAAGERKONVENTIONEN OM BEVISOPTAGELSE I UDLANDET I
SAGER OM CIVILE ELLER KOMMERCIELLE SPØRGSMAÅL

Concluded 18 March 1970 • Entered into force 7 October 1972

A TOLLUND® LEGAL TRANSLATION
ENGLISH - DANISH

*Published in the United States
by Tollund, Inc., Massachusetts*

Text copyright Tollund, Inc. © Tollund, Inc. 2007

*All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted, in any form or by any means, without the prior permission in writing by
Tollund, Inc.*

*Inquiries concerning reproduction and further distribution should be e-mailed to
Tollund, Inc. at cs@tollund.com.*

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Data available

ISBN 000-0-0000000-0-0

Version 2007000A (PDF)

Printed in the United States

These texts are provided for free as a client service.

PLEASE NOTE THAT THE TRANSLATIONS PROVIDED HEREIN ARE NOT SANCTIONED OR AUTHORIZED BY THE HAGUE CONFERENCE OR ITS MEMBER STATES, AND THAT ONLY THE ORIGINAL ENGLISH AND FRENCH VERSIONS CARRY THE FORCE OF LAW.

TOLLUND, INC. ASSUMES NO LIABILITY OR RESPONSIBILITY FOR ERRORS WITH RESPECT TO THE TEXTS' COMPLETENESS, FOR ANY OMISSIONS, TYPOGRAPHICAL OR OTHER ERRORS.

WE RESPECTFULLY REFER YOU TO THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW'S WEBSITE WWW.HCCH.NET FOR THE FULL TEXT WITH HISTORICAL AND OTHER NOTES.

Tollund is a registered trademark of Tollund, Inc.

Boston • Copenhagen • New York

WWW.TOLLUND.COM

NEW YORK

COPENHAGEN

BOSTON

The States signatory to the present Convention,

Desiring to facilitate the transmission and execution of Letters of Request and to further the accommodation of the different methods which they use for this purpose,

Desiring to improve mutual judicial co-operation in civil or commercial matters,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

CHAPTER I – LETTERS OF REQUEST

ARTICLE 1

In civil or commercial matters a judicial authority of a Contracting State may, in accordance with the provisions of the law of that State, request the competent authority of another Contracting State, by means of a Letter of Request, to obtain evidence, or to perform some other judicial act.

A Letter shall not be used to obtain evidence which is not intended for use in judicial proceedings, commenced or contemplated.

The expression “other judicial act” does not cover the service of judicial documents or the issuance of any process by which judgments or orders are executed or enforced, or orders for provisional or protective measures.

De stater, der har undertegnet nærværende konvention,

som ønsker at lette udvekslingen og gennemførslen af retsanmodninger, samt fremme vilkårene for at benytte de forskellige metoder, som staterne anvender til dette formål,

og ønsker at forbedre det gensidige retlige samarbejde i forbindelse med civile eller kommercielle spørgsmål,

har besluttet at indgå en konvention herom, og er blevet enige om følgende bestemmelser:

KAPITEL I – RETSANMODNINGER

ARTIKEL 1

I civile eller kommercielle spørgsmål kan en kontraherende stats retslige myndigheder, i overensstemmelse med lovbestemmelserne i den pågældende stat, ved hjælp af en retsanmodning anmode den kompetente myndighed i en anden kontraherende stat om at optage beviser eller udføre anden retlig handling.

Retsanmodninger benyttes ikke til at optage beviser, som ikke er beregnet til brug i retsforhandlinger, hvadend de er påbegyndte eller planlagte.

Udtrykket ”anden retlig handling” omfatter ikke forkyndelser af retlige dokumenter eller udstedelse af processer på baggrund af hvilke kendelser eller pålæg fuldbyrdes eller håndhæves, eller retspålæg om midlertidige eller beskyttende foranstaltninger.

ARTICLE 2

A Contracting State shall designate a Central Authority which will undertake to receive Letters of Request coming from a judicial authority of another Contracting State and to transmit them to the authority competent to execute them. Each State shall organize the Central Authority in accordance with its own law.

Letters shall be sent to the Central Authority of the State of execution without being transmitted through any other authority of that State.

ARTICLE 3

A Letter of Request shall specify-

- a) the authority requesting its execution and the authority requested to execute it, if known to the requesting authority;
- b) the names and addresses of the parties to the proceedings and their representatives, if any;
- c) the nature of the proceedings for which the evidence is required, giving all necessary information in regard thereto;
- d) the evidence to be obtained or other judicial act to be performed.

Where appropriate, the Letter shall specify, inter alia –

- e) the names and addresses of the persons to be examined;
- f) the questions to be put to the persons to be examined or a statement of the subject-matter about which they are to be examined;
- g) the documents or other property, real or personal, to be inspected;

ARTIKEL 2

Hver kontraherende stat udpeger en central myndighed, som påtager sig at modtage retsanmodninger fra andre kontraherende staters retslige myndigheder, samt at fremsende dem til den myndighed som har kompetence til at efterkomme anmodningen. Hver stat organiserer en sådan central myndighed i overensstemmelse med sine nationale retsfor skrifter.

Retsanmodninger sendes direkte til den centrale myndighed i den gennemførende stat, og ikke igennem andre myndigheder i den stat.

ARTIKEL 3

En retsanmodning indeholder følgende specifikationer:

- a) navnet på den myndighed, som udsteder anmodningen, samt navnet på myndigheden som anmodes om at gennemføre anmodningen, hvis denne myndighed kendes af den anmodende myndighed;
- b) navn og adresse på sagens parter og deres eventuelle rettergangsfuldægtige;
- c) arten af sagen ved hvilken bevismaterialet skal benyttes, hvor alle nødvendige oplysninger i forbindelse med sagen opføres;
- d) bevismateriale der ønskes optaget, eller anden retlig handling, som skal udføres.

I påkommende tilfælde specificerer anmodningen bl.a.:

- e) navn og adresse på de personer, som skal afhøres;
- f) spørgsmålene, som skal stilles til de personer, der skal afhøres, eller en erklæring om sagens genstand vedrørende hvilken, de skal afhøres;
- g) de dokumenter eller anden ejendom, fast eller personlig, som skal bese;

Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil and Commercial Matters

h) any requirement that the evidence is to be given on oath or affirmation, and any special form to be used;

i) any special method or procedure to be followed under Article 9.

A Letter may also mention any information necessary for the application of Article 11.

No legalization or other like formality may be required.

ARTICLE 4

A Letter of Request shall be in the language of the authority requested to execute it or be accompanied by a translation into that language.

Nevertheless, a Contracting State shall accept a Letter in either English or French, or a translation into one of these languages, unless it has made the reservation authorized by Article 33.

A Contracting State which has more than one official language and cannot, for reasons of internal law, accept Letters in one of these languages for the whole of its territory, shall, by declaration, specify the language in which the Letter or translation thereof shall be expressed for execution in the specified parts of its territory. In case of failure to comply with this declaration, without justifiable excuse, the costs of translation into the required language shall be borne by the State of origin.

A Contracting State may, by declaration, specify the language or languages other than those referred to in the preceding paragraphs, in which a Letter may be sent to its Central Authority.

Any translation accompanying a Letter shall be certified as correct, either by a diplomatic officer or consular agent or by a sworn translator or by any other person so authorized in either State.

Haagerkonventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål

h) eventuelle krav om at vidneforklaringer skal aflægges under ed eller på tro og love, samt specifikke formularer, der skal benyttes;

i) specifikke metoder eller procedurer, der skal følges i henhold til artikel 9.

En anmodning kan også indeholde de oplysninger, der måtte kræves for at artikel 11 kan finde anvendelse.

Legalisering eller lignende formaliteter kan ikke gøres gældende.

ARTIKEL 4

Retsanmodninger affattes på den anmodede myndigheds sprog, eller ledsages af en oversættelse til det pågældende sprog.

Dog skal en kontraherende stat acceptere retsanmodninger, som er affattet på engelsk eller fransk, eller en oversættelse til et af disse sprog, medmindre den kontraherende stat har taget forbehold herfor, som bemyndiget i artikel 33.

En kontraherende stat med mere end ét officielt sprog, og som, af hensyn til nationale retsfor skrifter, ikke kan acceptere retsanmodninger affattet på et af disse sprog for hele sit territorium, skal i en erklæring angive, på hvilket sprog anmodningen eller dens oversættelsen skal affattes, med henblik på fuldbyrdelse i de specificerede områder i statens territorium. Såfremt denne erklæring ikke efterkommes, uden berettiget grund, afholdes omkostningerne i forbindelse med oversættelsen til det påkrævede sprog af oprindelsesstaten.

En kontraherende stat kan udstede en erklæring, der specificerer på hvilke(t) andet/andre sprog end de ovennævnte sprog retsanmodninger kan affattes og indsendes til den pågældende stats centrale myndighed.

Oversættelser, som medsendes en retsanmodning, attesteres som korrekt, enten af en diplomatisk embedsmand, konsular repræsentant eller en edsvoren oversætter, eller af enhver anden person i den anmodende eller den anmodede stat, som har bemyndigelse hertil.

ARTICLE 5

If the Central Authority considers that the request does not comply with the provisions of the present Convention, it shall promptly inform the authority of the State of origin which transmitted the Letter of Request, specifying the objections to the Letter.

ARTICLE 6

If the authority to whom a Letter of Request has been transmitted is not competent to execute it, the Letter shall be sent forthwith to the authority of the same State which is competent to execute it in accordance with the provisions of its own law.

ARTICLE 7

The requesting authority shall, if it so desires, be informed of the time when, and the place where, the proceedings will take place, in order that the parties concerned, and their representatives, if any, may be present. This information shall be sent directly to the parties or their representatives when the authority of the State of origin so requests.

ARTICLE 8

A Contracting State may declare that members of the judicial personnel of the requesting authority of another Contracting State may be present at the execution of a Letter of Request. Prior authorization by the competent authority designated by the declaring State may be required.

ARTICLE 9

The judicial authority which executes a Letter of Request shall apply its own law as to the methods and procedures to be followed.

However, it will follow a request of the requesting authority that a special method or procedure be followed, unless this is incompatible with the internal law of the State of execution or is impossible of performance by reason of its internal practice and procedure or by reason of practical difficulties.

ARTIKEL 5

Hvis den centrale myndighed finder, at anmodningen ikke opfylder bestemmelserne i nærværende konvention, informerer den omgående myndigheden i oprindelsesstaten herom, og specificerer sine indvendinger mod anmodningen.

ARTIKEL 6

Hvis den myndighed til hvilken en retsanmodning blev sendt ikke er kompetent til at gennemføre den, videresendes anmodningen omgående til den myndighed i samme stat, som har kompetence til at gennemføre den i henhold til den pågældende stats lovbestemmelser.

ARTIKEL 7

Den anmodende myndighed skal, såfremt den ønsker det, informeres om tid og sted for sagens behandling, så de relevante parter og deres eventuelle procesfuldmægtige har mulighed for at være til stede. Disse oplysninger skal sendes direkte til parterne eller deres repræsentanter, hvis oprindelsesstatens myndighed anmoder om dette.

ARTIKEL 8

En kontraherende stat kan erklære, at retsmedlemmer fra en anden kontraherende stats anmodende myndighed kan være tilstede ved gennemførelsen af en retsanmodning. Forudgående tilladelse kan være påkrævet fra den kompetente myndighed udpeget af den erklærende stat.

ARTIKEL 9

Den retslige myndighed der gennemfører en retsanmodning anvender de nationale retsforskrifter med hensyn til de metoder og fremgangsmåder, som skal følges.

Det følger dog, at en anmodning fra den anmodende myndighed om at en specifik metode eller fremgangsmåde skal følges, medmindre denne er uforenelig med den gennemførende stats nationale retsforskrifter, eller er umulig at udføre på grund af statens nationale praksis og fremgangsmåde, eller på grund af praktiske vanskeligheder.

A Letter of Request shall be executed expeditiously.

ARTICLE 10

In executing a Letter of Request the requested authority shall apply the appropriate measures of compulsion in the instances and to the same extent as are provided by its internal law for the execution of orders issued by the authorities of its own country or of requests made by parties in internal proceedings.

ARTICLE 11

In the execution of a Letter of Request the person concerned may refuse to give evidence in so far as he has a privilege or duty to refuse to give the evidence –

- a) under the law of the State of execution; or
- b) under the law of the State of origin, and the privilege or duty has been specified in the Letter, or, at the instance of the requested authority, has been otherwise confirmed to that authority by the requesting authority.

A Contracting State may declare that, in addition, it will respect privileges and duties existing under the law of States other than the State of origin and the State of execution, to the extent specified in that declaration.

ARTICLE 12

The execution of a Letter of Request may be refused only to the extent that –

- a) in the State of execution the execution of the Letter does not fall within the functions of the judiciary; or
- b) the State addressed considers that its sovereignty or security would be prejudiced thereby.

En retsanmodning skal gennemføres hurtigst muligt.

ARTIKEL 10

Ved gennemførslen af en retsanmodning fastsætter den anmodede myndighed de passende tvangsforanstaltninger i de tilfælde og i samme udstrækning, som er bestemt i den pågældende stats nationale retsforskrifter vedrørende fuldbyrdelsen af pålæg udstedt af myndighederne i den pågældende stat, eller vedrørende anmodninger indgivet af parter i nationale retsforhandlinger.

ARTIKEL 11

Ved gennemførslen af en retsanmodning kan den pågældende person nægte at give vidneforklaring, i den udstrækning at han har særlige rettigheder eller er forpligtet til ikke at give vidneforklaring:

- a) i henhold til lovgivningen i den gennemførende stat; eller
- b) i henhold til lovgivningen i oprindelsesstaten, og de særlige rettigheder eller pligten er specificeret i anmodningen, eller, på den anmodede myndigheds foranledning, på anden vis er blevet bekræftet over for denne myndighed af den anmodende myndighed.

En kontraherende stat kan erklære, at den ydermere vil respektere de særlige rettigheder og forpligtelser, som er gældende ifølge lovgivningen i stater andre end oprindelsesstaten og den gennemførende stat, i det omfang erklæringen specificerer.

ARTIKEL 12

Gennemførslen af en retsanmodning kan kun afslås i det omfang at:

- a) gennemførslen ikke hører under den dømmende magt i den stat, hvor anmodningen skal gennemføres; eller
- b) staten, som modtager anmodningen, finder, at dens suverænitet eller sikkerhed berøres negativt heraf.

Execution may not be refused solely on the ground that under its internal law the State of execution claims exclusive jurisdiction over the subject-matter of the action or that its internal law would not admit a right of action on it.

ARTICLE 13

The documents establishing the execution of the Letter of Request shall be sent by the requested authority to the requesting authority by the same channel which was used by the latter.

In every instance where the Letter is not executed in whole or in part, the requesting authority shall be informed immediately through the same channel and advised of the reasons.

ARTICLE 14

The execution of the Letter of Request shall not give rise to any reimbursement of taxes or costs of any nature.

Nevertheless, the State of execution has the right to require the State of origin to reimburse the fees paid to experts and interpreters and the costs occasioned by the use of a special procedure requested by the State of origin under Article 9, paragraph 2.

The requested authority whose law obliges the parties themselves to secure evidence, and which is not able itself to execute the Letter, may, after having obtained the consent of the requesting authority, appoint a suitable person to do so. When seeking this consent the requested authority shall indicate the approximate costs which would result from this procedure. If the requesting authority gives its consent it shall reimburse any costs incurred; without such consent the requesting authority shall not be liable for the costs.

Gennemførelse kan ikke afslås alene fordi den gennemførende stat, efter sine nationale retsfor skrifter, påkalder sig enekompetence over søgsmålets genstand, eller fordi dens nationale retsfor skrifter ikke ville tillade søgsmålsret for et sådant søgsmål.

ARTIKEL 13

Dokumenterne, der godtgør at retsanmodningen er blevet udført, sendes af den anmodede myndighed til den anmodende myndighed ad samme kanal, som blev benyttet af sidstnævnte.

I hvert tilfælde, hvor anmodningen ikke er blevet gennemført helt eller delvist, informeres den anmodende myndighed ad de samme kanaler og meddeles grundene herfor.

ARTIKEL 14

Gennemførelse af en retsanmodning giver ikke anledning til refusion af skatter eller omkostninger af nogen art.

Imidlertid har den gennemførende stat ret til at kræve, at oprindelsesstaten godtgør salærer til sagkyndige og tolke, og udgifter afholdt i forbindelse med brugen af en specifik fremgangsmåde, som oprindelsesstaten anmodede om efter artikel 9, stykke 2.

Den anmodede myndighed, ifølge hvis love parterne selv er forpligtet til at sikre bevismaterialer, og som er ude af stand til selv at gennemføre anmodningen, kan, med den anmodende myndigheds samtykke, udpege en egnet person til at gøre dette. Når den anmodede myndighed søger at indhente et sådant samtykke, skal den angive de omtrentlige omkostninger ved en sådan fremgangsmåde. Hvis den anmodende myndighed giver sit samtykke, skal den godtgøre alle de omkostninger som afholdes i forbindelse dermed; hvis den ikke giver sit samtykke, er den anmodende myndighed ikke ansvarlig for omkostningerne.

CHAPTER II – TAKING OF EVIDENCE BY DIPLOMATIC OFFICERS, CONSULAR AGENTS AND COMMISSIONERS**ARTICLE 15**

In civil or commercial matters, a diplomatic officer or consular agent of a Contracting State may, in the territory of another Contracting State and within the area where he exercises his functions, take the evidence without compulsion of nationals of a State which he represents in aid of proceedings commenced in the courts of a State which he represents.

A Contracting State may declare that evidence may be taken by a diplomatic officer or consular agent only if permission to that effect is given upon application made by him or on his behalf to the appropriate authority designated by the declaring State.

ARTICLE 16

A diplomatic officer or consular agent of a Contracting State may, in the territory of another Contracting State and within the area where he exercises his functions, also take the evidence, without compulsion, of nationals of the State in which he exercises his functions or of a third State, in aid of proceedings commenced in the courts of a State which he represents, if –

- a) a competent authority designated by the State in which he exercises his functions has given its permission either generally or in the particular case, and
- b) he complies with the conditions which the competent authority has specified in the permission.

A Contracting State may declare that evidence may be taken under this Article without its prior permission.

KAPITEL II – BEVISOPTAGELSE VED DIPLOMATISKE EMBEDSMÆND, KONSULÆRE REPRÆSENTANTER OG KOMMISSÆRER**ARTIKEL 15**

I civile eller kommerzielle spørgsmål kan en diplomatisk embedsmand eller konsulær repræsentant ansat af en kontraherende stat, på en anden kontraherende stats territorium og inden for det område han udøver sit hverv, optage vidneforklaringer uden anvendelse af tvang fra personer, som er statsborgere i den stat, han repræsenterer, til støtte ved retsforhandlinger som er påbegyndt ved en domstol i den stat, han repræsenterer.

En kontraherende stat kan erklære, at bevismateriale udelukkende må optages af en diplomatisk embedsmand eller konsulær repræsentant, såfremt tilladelse herfor er blevet givet på baggrund af en ansøgning, som er indsendt af pågældende person eller på hans vegne, til den kompetente myndighed udpeget af den erklærende stat.

ARTIKEL 16

En diplomatisk embedsmand eller konsulær repræsentant fra af en kontraherende stat kan, på en anden kontraherende stats territorium og inden for det område han udøver sit hverv, optage vidneforklaringer uden anvendelse af tvang fra personer, som er statsborgere i den stat, han udfører sit hverv eller er statsborgere i en tredjestat, til støtte ved retsforhandlinger som er påbegyndt ved en domstol i den stat, han repræsenterer, hvis:

- a) en kompetent myndighed, som er udpeget af den stat, inden for hvilken han udøver sit hverv, har givet tilladelse til dette, enten generelt eller i den specifikke sag, og
- b) han overholder de betingelser, som den kompetente myndighed måtte have stillet i sin tilladelse.

En kontraherende stat kan erklære, at bevisoptagelse må finde sted efter denne artikel, uden at have givet sin forudgående tilladelse.

ARTICLE 17

In civil or commercial matters, a person duly appointed as a commissioner for the purpose may, without compulsion, take evidence in the territory of a Contracting State in aid of proceedings commenced in the courts of another Contracting State, if –

- a) a competent authority designated by the State where the evidence is to be taken has given its permission either generally or in the particular case; and
- b) he complies with the conditions which the competent authority has specified in the permission.

A Contracting State may declare that evidence may be taken under this Article without its prior permission.

ARTICLE 18

A Contracting State may declare that a diplomatic officer, consular agent or commissioner authorized to take evidence under Articles 15, 16 or 17, may apply to the competent authority designated by the declaring State for appropriate assistance to obtain the evidence by compulsion. The declaration may contain such conditions as the declaring State may see fit to impose.

If the authority grants the application it shall apply any measures of compulsion which are appropriate and are prescribed by its law for use in internal proceedings.

ARTICLE 19

The competent authority, in giving the permission referred to in Articles 15, 16 or 17, or in granting the application referred to in Article 18, may lay down such conditions as it deems fit, inter alia, as to the time and place of the taking of the evidence. Similarly it may require that it be given reasonable advance notice of the time, date and place of the taking of the evidence; in such a case a representative of the authority shall be entitled to be present at the taking of the evidence.

ARTIKEL 17

I civile eller kommercielle spørgsmål kan en person, behørigt udpeget som kommissær til formålet, optage vidneforklaringer uden anvendelse af tvang på en kontraherende stats territorium, til støtte ved retsforhandlinger, som er påbegyndt ved en anden kontraherende stats domstole, hvis:

- a) en kompetent myndighed, som er udpeget af den stat, hvor vidneforklaringen skal optages, har givet tilladelse til dette generelt eller i den specifikke sag; og
- b) han overholder de betingelser, som den kompetente myndighed måtte have stillet i sin tilladelse.

En kontraherende stat kan erklære, at bevisoptagelse kan finde sted efter denne artikel, uden statens forudgående tilladelse.

ARTIKEL 18

En kontraherende stat kan erklære, at en diplomatisk embedsmand, konsuler repræsentant eller kommissær bemyndiget til at optage vidneforklaringer efter artikel 15, 16 eller 17, kan ansøge den kompetente myndighed udpeget af den erklærende stat, om passende assistance til at indhente bevismaterialet ved anvendelse af tvang. Erklæringen kan indeholde de betingelser, som den erklærende stat måtte finde passende.

Hvis myndigheden imødekommer ansøgningen, anvendes enhver passende tvangsforanstaltning, som er fastsat i statens nationale retsforordninger vedrørende nationale retsforhandlinger.

ARTIKEL 19

Hvis den kompetente myndighed, når den giver den i artikel 15, 16 eller 17 omtalte tilladelse, eller imødekommer en ansøgning som omtalt i artikel 18, kan den fastsætte de betingelser, som den måtte finde passende, bl.a. vedrørende tid og sted for bevisoptagelsen. Myndigheden kan ligeledes kræve, at den modtager et rimeligt varsel vedrørende datoen, tid og sted for bevisoptagelsen; såfremt dette sker, vil en repræsentant for myndigheden være berettiget til at overvære bevisoptagelsen.

ARTICLE 20

In the taking of evidence under any Article of this Chapter persons concerned may be legally represented.

ARTICLE 21

Where a diplomatic officer, consular agent or commissioner is authorized under Articles 15, 16 or 17 to take evidence –

- a) he may take all kinds of evidence which are not incompatible with the law of the State where the evidence is taken or contrary to any permission granted pursuant to the above Articles, and shall have power within such limits to administer an oath or take an affirmation;
- b) a request to a person to appear or to give evidence shall, unless the recipient is a national of the State where the action is pending, be drawn up in the language of the place where the evidence is taken or be accompanied by a translation into such language;
- c) the request shall inform the person that he may be legally represented and, in any State that has not filed a declaration under Article 18, shall also inform him that he is not compelled to appear or to give evidence;
- d) the evidence may be taken in the manner provided by the law applicable to the court in which the action is pending provided that such manner is not forbidden by the law of the State where the evidence is taken;
- e) a person requested to give evidence may invoke the privileges and duties to refuse to give the evidence contained in Article 11.

ARTIKEL 20

Ved bevisoptagelse, der finder sted efter artiklerne i dette kapitel, er de pågældende berettiget til at være repræsenteret i retlig henseende.

ARTIKEL 21

Når en diplomatisk embedsmand, konsulær repræsentant eller kommissær har bemyndigelse efter artikel 15, 16 eller 17 til at optage beviser:

- a) kan han optage alle former for bevismateriale, som ikke er uforenelige med lovgivningen i staten, hvor bevisoptagelsen finder sted, eller er strid med tilladelser givet efter ovenstående artikler, og har inden for disse begrænsninger bemyndigelse til at forestå edsafleggelse eller en erklæring på tro og love.
- b) skal en anmodning – om at en person giver møde eller aflægger vidneforklaring, medmindre den pågældende person er statsborger i den stat, hvor søgsmålet verserer – affattes på det sprog, som tales på stedet for bevisoptagelsen, eller vedlægges en oversættelse til det pågældende sprog;
- c) skal anmodningen oplyse personen om at han er berettiget til at være repræsenteret i retlig henseende, og, i stater som ikke har indgivet en erklæring efter artikel 18, skal yderligere oplyse vedkommende om, at han ikke er tvunget til at give møde eller aflægge vidneforklaring;
- d) kan bevismaterialet optages efter den gældende lovgivning for domstolen, hvor søgsmålet verserer, under forudsætning af, at måden hvorpå bevismaterialet optages ikke er ulovlig ifølge lovgivningen i den stat, hvor bevisoptagelsen finder sted;
- e) kan en person, som anmodes om at afgive vidneforklaring, påkalde sig de særlige retigheder og forpligtelser, der er indeholdt i artikel 11, i forbindelse med at nægte at aflægge vidneforklaring.

Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil and Commercial Matters

ARTICLE 22

The fact that an attempt to take evidence under the procedure laid down in this Chapter has failed, owing to the refusal of a person to give evidence, shall not prevent an application being subsequently made to take the evidence in accordance with Chapter I.

Haagerkonventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål

ARTIKEL 22

Hvis et forsøg på at optage beviser efter den fremgangsmåde, som er fastsat i dette kapitel, mislykkes på grund af, at en person nægter at afgive vidneforklaring, forhindrer dette ikke, at der efterfølgende ansøges om, at der optages vidneforklaring efter bestemmelserne i kapitel I.

CHAPTER III – GENERAL CLAUSES**ARTICLE 23**

A Contracting State may at the time of signature, ratification or accession, declare that it will not execute Letters of Request issued for the purpose of obtaining pre-trial discovery of documents as known in Common Law countries.

ARTICLE 24

A Contracting State may designate other authorities in addition to the Central Authority and shall determine the extent of their competence. However, Letters of Request may in all cases be sent to the Central Authority.

Federal States shall be free to designate more than one Central Authority.

ARTICLE 25

A Contracting State which has more than one legal system may designate the authorities of one of such systems, which shall have exclusive competence to execute Letters of Request pursuant to this Convention.

ARTICLE 26

A Contracting State, if required to do so because of constitutional limitations, may request the reimbursement by the State of origin of fees and costs, in connection with the execution of Letters of Request, for the service of process necessary to compel the appearance of a person to give evidence, the costs of attendance of such persons, and the cost of any transcript of the evidence.

Where a State has made a request pursuant to the above paragraph, any other Contracting State may request from that State the reimbursement of similar fees and costs.

KAPITEL III – GENERELLE BESTEMMELSER**ARTIKEL 23**

På tidspunktet for undertegnelsen, ratificeringen eller tiltrædelsen kan en kontraherende stat erklære, at den ikke vil gennemføre retsanmodninger, som er udstedt med henblik på fremlæggelse af dokumenter inden hovedforhandlingen, som det kendes fra Common Law-landene.

ARTIKEL 24

En kontraherende stat kan, ud over en central myndighed, udpege andre myndigheder, og afgør omfanget af disse myndigheders kompetence. Dog kan retsanmodninger i alle tilfælde sendes til den centrale myndighed.

Føderale stater er berettigede til at udpege mere end én central myndighed.

ARTIKEL 25

En kontraherende stat med mere end ét retssystem kan udpege de myndigheder i ét af systemerne, som har enekompetence til at gennemføre retsanmodninger i henhold til nærværende konvention.

ARTIKEL 26

En kontraherende stat kan, såfremt den er forpligtet til det på grundlag af forfatningsmæssige indskrænkninger, anmode om godtgørelse fra oprindelsesstaten af salærer og omkostninger i forbindelse med gennemførslen af retsanmodningen, for forkyndelser af stævninger der skal fremtvinge en persons fremmøde ved en vidneforklaring, samt de udgifter, der måtte være forbundet med pågældendes tilstedeværelse og omkostninger afholdt i forbindelse med afskrifter af vidneforklaringer.

Når en stat har indgivet en anmodning efter ovenstående stykke, kan andre kontraherende stater anmode den pågældende stat om, at denne godtgør lignende salærer og omkostninger.

ARTICLE 27

The provisions of the present Convention shall not prevent a Contracting State from –

- a) declaring that Letters of Request may be transmitted to its judicial authorities through channels other than those provided for in Article 2;
- b) permitting, by internal law or practice, any act provided for in this Convention to be performed upon less restrictive conditions;
- c) permitting, by internal law or practice, methods of taking evidence other than those provided for in this Convention.

ARTICLE 28

The present Convention shall not prevent an agreement between any two or more Contracting States to derogate from –

- a) the provisions of Article 2 with respect to methods of transmitting Letters of Request;
- b) the provisions of Article 4 with respect to the languages which may be used;
- c) the provisions of Article 8 with respect to the presence of judicial personnel at the execution of Letters;
- d) the provisions of Article 11 with respect to the privileges and duties of witnesses to refuse to give evidence;
- e) the provisions of Article 13 with respect to the methods of returning executed Letters to the requesting authority;
- f) the provisions of Article 14 with respect to fees and costs;
- g) the provisions of Chapter II.

ARTIKEL 27

Bestemmelserne i nærværende konvention forhindrer ikke en kontraherende stat i at:

- a) erklære, at retsanmodninger kan fremsendes til statens retslige myndigheder ad andre kanaler, end de, som er omfattet af bestemmelserne i artikel 2;
- b) tillade, med henvisning til nationale love eller praksis, at enhver handling som omfattes af bestemmelserne i nærværende konvention, kan udføres under mindre restriktive betingelser;
- c) tillade, med henvisning til nationale retsfor skrifter eller praksis, andre metoder for optagelse af beviser end, hvad der er fastsat i nærværende konvention.

ARTIKEL 28

Nærværende konvention forhindrer ikke, at to eller flere kontraherende stater indgår en aftale, hvorved de kan fravige:

- a) bestemmelserne i artikel 2 vedrørende metoder for fremsendelse af retsanmodninger;
- b) bestemmelserne i artikel 4 vedrørende hvilke sprog, der må benyttes;
- c) bestemmelserne i artikel 8 vedrørende tilstedeværelsen af retsmedlemmer ved gennemførslen af anmodninger;
- d) bestemmelserne i artikel 11 vedrørende vidners særlige rettigheder og forpligtelser i forbindelse med at nægte at aflægge vidneforklaring;
- e) bestemmelserne i artikel 13 vedrørende metoderne for tilbagesendelsen af gennemførte retsanmodninger til den anmodende myndighed;
- f) bestemmelserne i artikel 14 vedrørende salærer og omkostninger;
- g) bestemmelserne i kapitel II.

Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil and Commercial Matters

ARTICLE 29

Between Parties to the present Convention who are also Parties to one or both of the Conventions on Civil Procedure signed at The Hague on the 17th of July 1905 and the 1st of March 1954, this Convention shall replace Articles 8-16 of the earlier Conventions.

ARTICLE 30

The present Convention shall not affect the application of Article 23 of the Convention of 1905, or of Article 24 of the Convention of 1954.

ARTICLE 31

Supplementary Agreements between Parties to the Conventions of 1905 and 1954 shall be considered as equally applicable to the present Convention unless the Parties have otherwise agreed.

ARTICLE 32

Without prejudice to the provisions of Articles 29 and 31, the present Convention shall not derogate from conventions containing provisions on the matters covered by this Convention to which the Contracting States are, or shall become Parties.

ARTICLE 33

A State may, at the time of signature, ratification or accession exclude, in whole or in part, the application of the provisions of paragraph 2 of Article 4 and of Chapter II. No other reservation shall be permitted.

Each Contracting State may at any time withdraw a reservation it has made; the reservation shall cease to have effect on the sixtieth day after notification of the withdrawal.

When a State has made a reservation, any other State affected thereby may apply the same rule against the reserving State.

Haagerkonventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål

ARTIKEL 29

Mellem den nærværende konventions parter, som også er parter i en eller begge konventioner angående civilprocessen, undertegnet i Haag den 17. juli 1905 og den 1. marts 1954, afløser den nærværende konvention artikel 8-16 i de foregående konventioner.

ARTIKEL 30

Den nærværende konvention påvirker ikke anvendelsen af artikel 23 i konventionen af 1905, eller af artikel 24 i konventionen af 1954.

ARTIKEL 31

Medmindre parterne har aftalt andet, anses supplerende aftaler mellem parter til konventionerne af 1905 og 1954 for at have samme anvendelse i forbindelse med nærværende konvention.

ARTIKEL 32

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 29 og 31, afviger nærværende konvention ikke fra konventioner som indeholder bestemmelser om de forhold, som er omfattet af nærværende konvention, i hvilke de kontraherende stater er eller bliver parter.

ARTIKEL 33

En stat kan samtidig med undertegnelsen, ratificeringen eller tiltrædelsen helt eller delvist undtage bestemmelserne i artikel 4, stykke 2, og kapitel II fra anvendelse. Andre forbehold tillades ikke.

En kontraherende stat kan til enhver tid trække et forbehold, den tidligere har truffet, tilbage; forbeholdet ophører med at have virkning fra tresindstyvededagen efter meddelelsen om dets tilbagekaldelse.

Når en stat har taget et forbehold, kan enhver anden stat, som berøres heraf, anvende det samme forbehold overfor den pågældende stat.

Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil and Commercial Matters

ARTICLE 34

A State may at any time withdraw or modify a declaration.

ARTICLE 35

A Contracting State shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, or at a later date, inform the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands of the designation of authorities, pursuant to Articles 2, 8, 24 and 25.

A Contracting State shall likewise inform the Ministry, where appropriate, of the following –

- a) the designation of the authorities to whom notice must be given, whose permission may be required, and whose assistance may be invoked in the taking of evidence by diplomatic officers and consular agents, pursuant to Articles 15, 16 and 18 respectively;
- b) the designation of the authorities whose permission may be required in the taking of evidence by commissioners pursuant to Article 17 and of those who may grant the assistance provided for in Article 18;
- c) declarations pursuant to Articles 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 and 27;
- d) any withdrawal or modification of the above designations and declarations;
- e) the withdrawal of any reservation.

ARTICLE 36

Any difficulties which may arise between Contracting States in connection with the operation of this Convention shall be settled through diplomatic channels.

Haagerkonventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål

ARTIKEL 34

En stat kan til enhver tid ændre eller trække en erklæring tilbage.

ARTIKEL 35

En kontraherende stat, samtidig med deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller ved en senere lejlighed, oplyser det nederlandske udenrigsministerium om udpegelsen af myndigheder, i henhold til artikel 2, 8, 24 og 25.

En kontraherende stat oplyser i givet fald ligeledes ministeriet om følgende:

- a) udpegelsen af de myndigheder, til hvem meddelelser skal indgives, hvis tilladelse måtte være påkrævet og hvis assistance kan påkaldes i forbindelse med bevisoptagelse ved diplomatiske embedsmænd eller konsulære repræsentanter, i henhold til henholdsvis artikel 15, 16 og 18;
- b) udpegelsen af de myndigheder, hvis tilladelse måtte være påkrævet i forbindelse med bevisoptagelse ved kommissærer i henhold til artikel 17, og af de myndigheder, som kan bevilge den assistance, der omfattes af bestemmelserne i artikel 18;
- c) erklæringer i henhold til artikel 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 og 27;
- d) tilbagekaldelser eller ændringer af ovennævnte udpegelser og erklæringer;
- e) enhver tilbagekaldelse af forbehold.

ARTIKEL 36

Vanskeligheder i forbindelse med udførelsen af nærværende konvention, som måtte opstå imellem kontraherende stater, løses ad diplomatisk vej.

Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil and Commercial Matters

ARTICLE 37

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Eleventh Session of the Hague Conference on Private International Law.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

ARTICLE 38

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 37.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

ARTICLE 39

Any State not represented at the Eleventh Session of the Hague Conference on Private International Law which is a Member of this Conference or of the United Nations or of a specialized agency of that Organization, or a Party to the Statute of the International Court of Justice may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 38.

The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the sixtieth day after the deposit of its instrument of accession.

The accession will have effect only as regards the relations between the acceding State and such Contracting States as will have declared their acceptance of the accession. Such declaration shall be deposited at the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands; this Ministry shall forward, through diplomatic channels, a certified copy to each of the Contracting States.

Haagerkonventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål

ARTIKEL 37

Den nærværende konvention er åben for undertegnelse af de stater, som er repræsenteret ved den 11. session for Haagerkonferencen om international privatret.

Den ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne deponeres hos det nederlandske udenrigsministerium.

ARTIKEL 38

Nærværende konvention træder i kraft fra tresindstyvededagen efter det tredje ratifikationsinstrument, omtalt i artikel 37, andet stykke, blev deponeret.

For signatarstater, som efterfølgende ratificerer konventionen, træder den i kraft på tresindstyvededagen efter staten har deponeret sit ratifikationsinstrument.

ARTIKEL 39

Stater, som ikke er repræsenteret ved den 11. session for Haagerkonferencen om international privatret, som er medlem af denne konference eller af de Forenede Nationer eller af en specialiseret institution under den organisation, eller som er parter i den internationale Domstols statutter, kan tiltræde nærværende konvention efter den er trådt i kraft, i overensstemmelse med første stykke i artikel 38.

Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos det nederlandske udenrigsministerium.

For stater som tiltræder konventionen, træder den i kraft på tresindstyvededagen efter staten har deponeret sit tiltrædelsesinstrument.

Tiltrædelsen vil udelukkende finde anvendelse med henblik på forhold imellem den tiltrædende stat og kontraherende stater, som har erklæret deres accept af tiltrædelsen. Sådanne erklæringer deponeres hos det nederlandske udenrigsministerium; dette ministerium fremsender en bekræftet kopi til hver af de kontraherende stater ad diplomatisk vej.

Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil and Commercial Matters

The Convention will enter into force as between the acceding State and the State that has declared its acceptance of the accession on the sixtieth day after the deposit of the declaration of acceptance.

ARTICLE 40

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification indicated in the preceding paragraph.

ARTICLE 41

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 38, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Haagerkonventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål

Konventionen træder i kraft imellem den tiltrædende stat og den stat, som har erklæret sin accept af tiltrædelsen, på tresindstyvededagen efter erklæringen om accept er blevet deponeret.

ARTIKEL 40

Enhver stat kan samtidig med undertegnelsen, ratificeringen eller tiltrædelsen erklære, at nærværende konvention finder anvendelse i alle eller en del af de områder staten repræsenterer i det mellemfolkelige samkvem. En sådan erklæring træder i kraft på konventionens ikrafttrædelsesdato for den pågældende stat.

Sådanne anvendelser meddeles det nederlandske udenrigsministerium på et hvilket som helst senere tidspunkt.

For de områder, som specificeres i en sådan udvidende anvendelseserklæring, træder konventionen i kraft på tresindstyvededagen efter den i foregående stykke omtalte meddelelse.

ARTIKEL 41

Nærværende konvention forbliver i kraft i fem år fra ikrafttrædelsesdatoen, i overensstemmelse med første stykke i artikel 38, også for de stater som har ratificeret eller tiltrådt konventionen på et senere tidspunkt.

Såfremt den ikke er blevet opsagt, videreføres den stiltiende hver femte år.

Opsigelser meddeles det nederlandske udenrigsministerium mindst seks måneder før den femårige periodes udløb.

De kan indskrænkes til kun at omfatte bestemte områder, hvor konventionen er gældende.

En opsigelser er kun være gældende for den stat, som har meddelt den. Konventionen forbliver i kraft for de øvrige kontraherende stater.

ARTICLE 42

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 37, and to the States which have acceded in accordance with Article 39, of the following –

- a) the signatures and ratifications referred to in Article 37;
- b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 38;
- c) the accessions referred to in Article 39 and the dates on which they take effect;
- d) the extensions referred to in Article 40 and the dates on which they take effect;
- e) the designations, reservations and declarations referred to in Articles 33 and 35;
- f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 41.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague, on the 18th day of March, 1970, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Eleventh Session of the Hague Conference on Private International Law.

ARTIKEL 42

Det nederlandske udenrigsministerium meddeler de stater, som er omtalt i artikel 37, og de stater, som er tiltrådt efter artikel 39, om følgende:

- a) de undertegnelser og ratifikationer som er omtalt i artikel 37;
- b) datoen for nærværende konventions ikrafttrædelse i overensstemmelse med første stykke i artikel 38;
- c) de tiltrædelser som er omtalt i artikel 39, og datoerne for deres ikrafttrædelse;
- e) de anvendelser som er omtalt i artikel 40, og datoerne for deres ikrafttrædelse;
- e) de udpegelser, forbehold og erklæringer som er omtalt i artikel 33 og 35;
- f) de opsigelser som er omtalt i tredje stykke i artikel 41.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, som dertil er behørigt bemyndigede, underskrevet nærværende konvention.

Udfærdiget i Haag, den 18. marts 1970, på engelsk og fransk, hvilke to tekster har samme gyldighed, i ét eksemplar, som deponeres hos den nederlandske regerings arkiv, og hvorfra et bekræftet eksemplar fremsendes ad diplomatisk vej til hver af de stater, som var repræsenteret ved den 11. session for Haagerkonferencen om international privatret.

WWW.TOLLUND.COM

NEW YORK

COPENHAGEN

BOSTON